

TERMS OF SUBSCRIPTION	
In Advance per annum.....	4-00
In Advance per 6 months.....	2-00
In arrears per annum.....	6-00
In arrears per 6 months.....	3-00
Postage extra, R. 1 for Ceylon Rs. 1 for India and Rs. 5, Europe.	
CHARGES FOR ADVERTISEMENTS.	
Under 12 lines...per line.....	16
Above 12 lines...per line.....	10
One fourth of a column.....	3-00
Half a column.....	5-00
Three fourths of a column.....	7-00
The column.....	9-00

The Jaffna Catholic Guardian.

கத்தோலிக்கப் பாதுகாவலன்.

PUBLISHED EVERY SATURDAY.

"Qui Dominus custodierit civitatem frustra vigilat qui custodit eam."

கையொப்பவிதம் . ரூ. 5	
மும் க-க்கு முற்பணம்.....	4-00
சு-மாசத்துக்கு முற்பணம்.....	2-00
இல-ம். க-க்கு பிற்பணம்.....	6-00
சு-மாசத்துக்குப் பிற்பணம்.....	3-00
தபால்செலவு { இலங்கைக்கு.....	1-00
{ இந்தியாவுக்கு.....	1-00
விளம்பர விகிதம்	
12 வரிக்குள் வரி-க-க்கு.....	16
12-க்குமேற்படிவ் வரி க-க்கு	10
கரல் கொலத்துக்கு (28 வரி.)	300
அரைக்கொலத்துக்கு.....	5-00
முக்காற் கொலத்துக்கு.....	7-00
ஒருசலத்துக்கு.....	9-00

VOL. XVII.

JAFFNA, SATURDAY NOVEMBER 5TH 1892

NO. 44

CHURCH NOTICE.

HOURS OF DIVINE SERVICE.

TO-MORROW

At THE CATHEDRAL.	
Mass	5 30 A. M.
"	7 00 A. M.
"	9 00 A. M.
Benediction	5 15 P. M.

At St. JAMES

Mass.	5 15 A. M.
Benediction	5 30 P. M.

Monday—High Mass for the dead members of the Propagation of the Faith.

Tuesday—High Mass for the dead members of the Congregation of the Oblates of M. I.

Telegraphic Summary

The "Darkest England" Scheme.
London, October 25th. In conformity with General Booth's wishes, the Earl of Onslow, Sir Henry James, Mr. Sydney Boxton, and Mr. Walter Long will act as a Committee to enquire into the manner in which the funds subscribed by the public in support of the Darkest England scheme have been spent.

Death of Mrs. Harrison.

London, October 25th. The death is announced of Mrs. Harrison, wife of President Harrison.

The coming labour struggle in Lancashire.

London, October 25th. The cotton operatives in Lancashire are preparing for a grim struggle. It is expected that thirteen million spindles will cease working, thus throwing out of work some fifty thousand hands.

The Lebel Rifle in Dahomey.

London, October 25th. A letter has appeared from a French officer serving in Dahomey in which he describes the frightful effect of the bullets fired from the Lebel rifle, which he states, pierce thick trees and lacerate bodies of the enemy just as if they had been struck by explosive bullets.

General Booth.

London, October 27th. General Booth has appealed to the public for £60,000 during November, otherwise the further development of the "Darkest England" scheme will be impossible.

Lord Salisbury on Home Rule

London, October 27th. Lord Salisbury, in an article in this month's issue of the *National Review*, doubts whether the Home Rule Bill will be easily passed through the House of Commons. He defends the House of Lords against the threats of the Liberal party maintaining that the Upper House is the only safeguard that the wishes of the nation will be honestly consulted. His Lordship adds that if they, the Lords, reject the Bill, they will but echo the wish of the majority of the British electors. Mr. Gladstone, he says, has no power to coerce or tamper with its constitution, and must again appeal to the country.

Mining strike in France

Paris, October 27th. After a prolonged and turbulent strike of the miners at Carmaux, the Premier and M. Loubet undertook to act as arbitrators in the dispute between masters and men, and yesterday issued their decision. The miners, however, were not satisfied with the award. Considerable excitement prevails throughout France, as it is considered probable that the affair may result in the fall of the present Cabinet.

Paris, October 27th. The Government have intimated that they will pardon the condemned strikers at Carmaux if work is resumed to-morrow. The strikers reject the offered pardon, and demand a complete amnesty.

Russian consulates in China.

London, October 29th. According to the convention agreed to with China, Russia has commenced organising Consulates in the interior of China, with a view to extending her trade and competing with the British.

The wreck of the "Roumania".

London, October 29th. The wreck of the "Roumania" took place last Thursday night when in a blinding storm, accompanied by a fog, the vessel was dashed to pieces on a desolate shore near Pen-hé. It is stated that the total number of drowned is one hundred and twenty-two, but the sole survivors are known to be Captain Hamilton, Lieutenant Rooke, and seven lascars only. Thirty-five women and ten children are among those lost. The shore where the disaster took place is strewn with corpses and wreckage.

The Laureateship.

London, October 29th. The *Chronicle* an-

nounces that the Laureateship has been offered to Mr. William Morris, but this is denied by him.

Local &c.

A Solem High Mass of Requiem for the repose of the Most Revd. Fr. Fabie, the late Superior-General of the Oblates of Mary Immaculate was sung by His Lordship Dr. Melizan, assisted by the Very Revd the Vicar General and Father Poologasingam on Monday the 31st Ultimo. Besides the pupils of the different Catholic Institutions there was a large number of the Faithful present on the occasion.

Missionary changes. The Revd. Fr. J. COLLIN has been appointed Superior of the Ecclesiastical Seminary, the Revd. Fr. LARNODIE goes to Trincomalee as Prefect of Residence, and the Revd. Fr. BOURRY becomes second assistant Missionary at Batticaloa.

The Jaffna Railway. A contemporary is informed that the surveyors engaged in tracing the railway to Jaffna are now in the North-Central Province. The line will probably pass close to Kalawewa.

The Catholic Home for the aged in Colombo, which is now kept in Maradana House, Daryl Road and which accommodates sixty old people is to be so extended as to accommodate 200. The undertaking owes its origin to the late lamented Archbishop Dr. Bonjean who received liberal support from Mr. Asphar, a wealthy Calcutta merchant. The Little Sisters of the Poor who are in charge of the Home are winning golden opinions from all quarters by their exemplary self-denial.

Sir Samuel Grenier, the Attorney General of Ceylon is no more. The sad event took place on Monday last the 31st Ultimo and was wired late in the evening of the same day to his nephew, Dr. Grenier, the Medical Superintendent of the Jaffna F. N. S. Hospital. Sir Samuel was the eldest son of Mr. F. C. Grenier, the Secretary of the District Court of Jaffna. He was born in Jaffna and was educated in the Jaffna Wesleyan Central School, of which Mr. Wyman Cathiravalupillai, the present Police Magistrate of Kaitis and the late Jonathan Crowther, the Crown Proctor at Batticaloa were then the principal teachers. He began his career as a teacher in the school where he received his education. On the death of his father, he applied for the post of Secretary of the District Court; but the then Government Agent, Mr. Dyke refused to entertain his application, decidedly for his own good, as his subsequent career abundantly shows. Young Samuel thereupon took to the study of law under Mr. Cathiravalupillai and soon afterwards went to Colombo where he was patronised by Mr. C. A. Lorenz, who employed him on the staff of his paper, the *Ceylon Examiner*. While writing to the *Examiner*, Mr. Grenier prosecuted his law studies and passed as an Advocate of the Supreme Court. Through the influence of his patron, Mr. Grenier was appointed Secretary of the Colombo Municipal Council. This appointment he held for a few years. He then threw it up and practised his profession in the Colombo Courts, where he made such headway and rose to such a commanding position as a safe and sound lawyer that Sir Arthur Gordon made him Attorney-General in 1885, confirming him in that appointment in the following year. Sir Samuel has proved himself to be a remarkably busy bee in the Legislative hive; and it is in recognition of his honourable career and distinguished services that he was raised to the rank of a knight early in the present year. From the very humble position of a Jaffna School-master on thirty rupees a month, he, by dint of energy and perseverance, worked his way manfully up to eminence and command. His life furnishes one of the brightest and most striking examples of individual self-help. Had he lived, he would in all probability have been Chief Justice of Ceylon, in succession to Sir Bruce Burnside. To the bereaved members of his family, we offer our sincere condolences.—*Conn.*

On Wednesday last at 11 A. M., as previously arranged, Mr. Lee, D. J., Mr. Alwis, P. M. and the members of the Bar, all in mourning costume, assembled in the District Court House, Jaffna.

Mr. Allagako on behalf of the Jaffna Bar, expressed sincere regret at the almost irreparable loss the country has sustained by the premature death of Sir Samuel Grenier, the late Attorney General of this colony. It was but a few months back when the deceased gentleman was invested with the order of Knighthood and it was much to be deplored that whilst the way to still higher honours and distinctions was opened to him, he should have been cut off at the comparatively early age of 52. The sympathy of the Bar was due particularly to the bereaved Lady Grenier and other members of the family of the distinguished knight. Mr. A. proposed that as a mark of tribute to the memory of the great man who had been for a series of years the leader of the Ceylon Bar and had just passed away, the Chief Court of this province and the Minor Courts of Jaffna should stand closed for the day.

Mr. Lee, who by his tone and manner showed that he was deeply affected, read out the following reply.

Gentlemen of the Bar and Gentlemen Proctors.

It would be unbecoming if I allowed the very proper suggestion of your leader that this Court should be closed today as the only public token of respect which we can offer to the memory of Sir Samuel Grenier, to receive from me an expression of merely formal assent. And yet it is very difficult for me to trust myself to speak. The terrible event which has deprived the Queen's service of one of its most honoured members has come upon so suddenly that we are not yet able to realise the full measure of the country's loss. It seems but yesterday that we rejoiced in the bestowal upon him by our Sovereign of a well deserved distinction in which we saw the promise of yet higher honours in the future. It has pleased him, in whose hands is the Government of all things to snatch him from the scene of his earthly triumphs. His life offers to us all a bright example. Born under the shadow of this very building, he told me how his earliest ambition was to succeed to the office which had been his father's and he described to me, with a humorous pathos, his despair when his application was refused. He told me then how hard had been the struggles of his earlier years. Of Sir Samuel Grenier's later life it is needless for me to speak. The records of the Councils of the Colony and of our Courts bear eloquent and undying testimony to his eminent abilities, his unswerving integrity and his indomitable industry. His success must have excited the envy of those whom he outstripped in the race of life, but his nature was so kindly, his life so pure and blameless, that the lying tongue of slander was compelled to silence and if men spoke of him, they spoke only good of him. Gentleman it is for history to find his place. We, standing now round the grave which holds all we loved and honoured, can do no more than note in a heartfelt expression of the deepest sorrow and grief.

Mr. Alwis, the Police Magistrate read out another reply, paying a very high tribute to the deceased knight and making special reference to the personal kindness he had received from the time of his apprenticeship under him. The very limited space at our disposal prevents our giving the reply in full.

The Tamil Seat. Mr. K. C. Nagalingam wires the following message from Matale.

An enthusiastic meeting of the Tamils to elect their M. L. C. held Town Hall here. Mr. Daniel Joseph M. L. D. presided, dwelt at length on the very able and valuable services rendered to Tamil Community by Honble Ramanathan and his late illustrious uncle said that politics were the gifts in the family, explained qualifications necessary for member, suggested Mr. P. Comaraswamy's name be submitted to Government, when a resolution amidst acclamation was unanimously carried pledging to support him.

[The gift of politics can hardly be in exclusive possession of the family whose praises were sung at Matale. There are other Tamil families who possess it in a large measure and certain members thereof would usefully and worthily fill the Tamil seat which, we think, ought not to be monopolised by a single family. Ed. J. C. G.]

The Local Police force.—Ten able-bodied young men have been selected by the Government Agent for appointment as constables in the local force, out of a large number of applicants. *Cor.*

The Preventive Officer newly appointed for Mandaitivu has been asked to occupy a temporary floating house, the *Sultan Iscondar*, till a permanent one is built for him.—*Cor.*

The S. S. Lady Gordon, anchored off Mandaitivu on the 2nd Inst. and landed 255 packages. She left for Colombo on the following day with 468 packages and 125 passengers. *Cor.*

Administration Reports. We have to acknowledge with thanks the receipt of

the Reports on the Municipalities of Colombo and Kandy for 1891, a Return showing the number of Warrants against Road Tax Defaulters and the Report of the Commissioners appointed to consider the provisions of the "Joint Stock Companies' Ordinance, 1861".

"IT IS THREE THOUSAND MILES LONG
We allude to the Great Mississippi River in America. For hundreds of miles of its course it is yellow with the earth which the swift current has brought from its banks. Probably the Mississippi bears constantly in solution, ground enough to make many a rich farm though the amount is, of course, greater at times of flood. Thus, for drinking, and even for washing, the water of the Mississippi must first be purified.

It is the same with anything which either for appearance or utility is in some way thrown out of character. For instance, the blood in our body is a river. From the heart to the extremities it is of a bright red colour, but on its return through the veins it is dark and sluggish. The reason is that when it starts from the heart it has just been purified, and when it comes back it is loaded with all sorts of refuse matter it has picked up in its journey. In other words, the blood—which is only food fully digested—carries life on its red current and brings away disease and death on its dark one.

Speaking of her own condition at a period about six years since, a woman writes that her skin gradually became first yellow and then of a saffron colour. Connected with this she experienced several symptoms of illness. She had more or less pain at the sides and considerable difficulty in breathing. Her appetite, previously good, began to fail, and after eating comparatively little there was much distress in the region of the stomach. There was an attendant loss of energy, both of mind and body, and she felt tired, languid, and weak.

Now we must observe that in case of natural fatigue from labour or any exertion, rest is an unfailing remedy. Sleep and relaxation renew our powers. But there is a kind of fatigue which rest does not relieve—for which the Angel of Sleep bears no healing in his wings. What vile counterfeit is it?

She adds: "I finally took to my bed and was visited by a doctor, who said my liver was wrong, and that I had jaundice. He gave me medicine, but as it had no good effect he advised me to go to the hospital. As I objected to this, he said I might try a change of air and see what that would do for me. I gave up my place and went to my home at Fairford, in Gloucestershire. Failing to obtain any benefit from the change, I consulted another physician, who attended me for some time, but I grew no better. Whatever I did I could not recover my strength, and my friends thought I was in a decline."

"I did not eat enough to feed a bird, and began to despair of ever recovering my health. With many ups and downs in the way of feeling, and of fear and hope, I lingered along until July, 1890 when an acquaintance recommended me to try Mother Seigel's Syrup. Indeed, so much was I impressed with what was said about the medicine that I sent my wife four miles to procure a bottle of it. After taking the contents I felt better. A weight seemed to be lifted from my chest, my relish for food returned, and by degrees I found myself in every way stronger. I will conclude by saying that after having used two bottles more of the Syrup I was able to return to Birmingham quite well, and have had no signs of the ailment since. It is only just to mention that I feel better now than I have done for many years, and had I sooner known of Mother Seigel's Syrup I should have avoided an amount of suffering and misery which it saddens me even to look back upon."

The lady referred to is Miss Sarah Hawkers' of the "Lion Inn," Longmore Street, Birmingham. That yellow or saffron color of the blood was caused by the failure of the blood and by the failure of the liver to secrete, or take away, the bile from the blood. Remaining in the blood it was carried to all parts of the body, and necessarily showed itself through the skin in the ghastly hue she names.

Understand, please, that the bile, useful to help to move the bowels, is a poison when in the blood. The entire malady of biliousness in all its forms is a symptom of indigestion and dyspepsia, the source of most of our aches, pains, and diseases. It is no new thing to say that the success of Mother Seigel's Syrup in ridding the torpid digestion, stimulating the liver, and thus purifying the blood, sets it apart from all other medicines as an article to be relied upon when the use of ordinary drugs has been followed only by disappointment. The blood holds the secret of life, and this remedy keeps that ruby river clear and clean.

கோயில் தினம்.
கார்த்திகைமீ ௫௭-வஞாயிறுதிருமலை
ஆசனக்கோயிலில்
ஆ-மபூசை கால இடுமிணிக்ரு
உ-ம் " எ " "
க-ம் " க " "
ஆசீர்வாதம் " ருவ " "
சந்தியோமைபோர்க்கோயிலில்
பூசை ருவ
ஆசீர்வாதம் " இடு

கிங்கட்கிழமை விசுவாசபரம்புத்த சபை
யிலே யிறந்த ஆத்தமாக்களுக்காகப் பாட
ம்பூசை.

செவ்வாய்க்கிழமை அமலோற்பவியின்
திருக்கட்டத்திலே இரத்தவர்களுக்காகப்
பாடம்பூசை.

விளம்பரம்.

பேசுநாதரின் திருஇருதய மகிமை
க்கப்பாளரின் விளம்பரங்களவைத்
துக்கட்டிய புத்தகமும், பிள்ளைகளு
க்கு அல்லது பெரியவர்களுக்கு உத
வியதான மாதாந்தண்கென் வைத்
துக்கட்டிய புத்தகமும் தமிழிலே
அர்ச்.குலசாமமுனியச்சிராத்திரசாலை
யிலேகேட்டுப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

விளம்பரக்கொப்பி ஒன்று எச்சம் க.
மாதாந்தண்கென்கொப்பி, " கரு
கொப்பி ஒன்று தபாற்செவவு " உ

யாழ்ப்பாணக் கத்தோலிக் குப் பாதுகாவலன்

கஉ-ப (௫௭) கார்த்தமீ ௫௭௭
சனிக்கிழமை

TAMIL M. L. C.
தமிழ்ப்பிரதிநிதி.

சில வருஷங்களாக இலங்கைச்ச
ட்ட நிருபணசபையிலே தமிழ்ப்
பிரதி நிதியாகவருவதுவந்த சிறீ.ராம
நாதர் அரசாட்சி உத்தியோகத்திலே
பிரவேசிக்கவிரும்பினர். ஆகையால் அ
வருடையவிடத்திலே வேறொருவ
ரைக் தெரித்தேற்றப்படுத்த வேண்டிய
ருக்கின்றது. அதனாலே அவ்விடத்
துக்குத் தக்கவரையாவரன்பதையோ
சித்து ஆராய்வது தமிழருடையகட
மைப்பேயாம்.

தமிழ்ப்பிரதிநிதியாக ஏற்படுத்த
ப்படுகிறவர் தமிழரின் நயநட்டங்
களைச் சீர்தூக்கிப்பார்த்து சபையிலே
பேசி சியாயத்துக்காக மல்லாடகக
டிய சாமர்த்தியமுடையவரோ, கல்
வியுடையவரோ, அறிவுடையவரோ,
நியாயப்பிரமாணங்களைத் தெளிவாய்
அறிந்தவரோ, ஊடையறிந்தவரோ,
ஊராராலறியப்பட்டவரோ, எல்லா
ச் சமயிகளுக்கும்ஒப்பநடக்குங்குண
முடையவரோ, யதார்த்தகுணமுட
யவரோ, நல்லொழுக்கமுடையவரோ
என்பவற்றை ஆராயவேண்டியது.
தமிழ்ப் பிரதிநிதியாக நியமிக்கப்பட
விற்கும்குறவருக்கிருக்க வேண்டிய
விசேஷ குணங்க ளிவைகளேயாம்.
இவைகளைப்போலும் குணங்களைக்க
ண்டி அறிந்து சீர்தூக்கி நிதானித்
துக்கொள்ள வேண்டியதேயன்றி இ
ன்னொருகுறவினார் அண்ணன த்மி
யாமன் வைத்துனனென்ற உறவு
கினைக்கவொன்றி தெரிதல் தகாது.

சேர் குமரரசாயி காலஞ் சென்ற
போதுஅவரிடத்திற்குத் தக்கவரொ
ரென்பதைஆராய்ந்துசிலமாகங்களுக்
கு மும்முரமாக நாமமுதியபோதெ
ல்லாம் இவைகளையே பிரமாணமாக
முன் நிறுத்தி எழுதியிருந்தோம். அ
ப்போது பிரதிநிதித் தெரிவினிலே மும்
முரப்பட்டிருந்தோரி சிலர் அவர்
சைவராகையால் அவரைத் தெரிவோ
ம் இவர் கிறிஸ்தவராகையால் இவ
ரைத் தெரிவினாமென்று கருத்தகொ
ட்டிப்பேசினார்கள். நாமுவெனில்
எவர் தக்கவரென்பதை மாத்திரமா
ராய்ந்தோமேயன்றி சமயவேற்றமும்
மைய நாமுள்ளத்திலேஒன்றாக மதி
த்ததெடுத்துப்பேசியதில்லை. பிரதிநிதி
க்குத்தக்கவர் எனக்காணப்படுபவர்
கத்தோலிக்கரானாலுஞ்சரிதான் சை
வரானாலுஞ்சரிதான்புரோட்டெஸ்தா

ந்கரானாலுஞ்சரிதான் தக்கவர் என்
றுத்தக்கவரே. சமயவேற்றமையிலே
காரியமில்லை. ஆகையால் சமயவுட
ன்பாடுபற்றி தம்மவர் பிறர் என்ற
பேதங்கள்பாப்பின் பிரதி நிதிக்குரி
ய விசேஷகுணங்களை அலட்சியம்
பண்ணுவதாகும். அதனாலே தமிழ்ப்
பிரதிநிதியானவர் சைவராயுந் கிறி
ஸ்தவராயுந் அப்பாணன் பொரு
ப்பிரதிநிதியேயன்றி சைவதமிழரின்
பிரதிநிதி, கிறிஸ்த தமிழரின் பிரதி
நிதியென்ற பேதமாயிலலை. சரியாய்ப்
புரக்கின்ற மகமதியர்மாத்திரமே தம்
முடைய சமயத்தாரொருவரை நிய
மிக்கும்படிக்கே உரித்துடையவர்
கள். ஏனெனில் அவர்களுல்லாரும்
ஒரேசாதியாரும்ஒரே சமயத்தாரும்பா
யிருக்கிறார்கள். சந்தியைச்சொல்லச்
சமயமும் சமயத்தைச்சொல்லச்சாதி
யும் பிரியாது. ஒன்றையொன்று காட்
கின்றனது. தமிழர், சிங்களவர், ஐ
ரோப்பியர் பறங்கர் முதலிய சாதி
களுல்லாம் ஒரே சமயத்தாராயில
லை. ஆகையால் பிரதிநிதியைத் தெ
ரியும் விஷயத்திலே சமயவேற்றமும்
மையமாத்திரம் பார்த்தல் தகாது.

தமிழ்பாடல் கொழும்பில் வசிக்கின்
ற யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழருடைய
நாமங்கள் பகிரங்கத்துக்கு வந்திருக்
கின்றன. உள்ளபடிபார்ப்பின் வட்
மாகாணமும் கீழ்மாகாணமும் சத்
தமிழர் வசிக்கின்றதேசங்கள். இவ
ர்களுக்குள்ளேயே தமிழ்ப் பிரதிநிதி
யுபத்தெரிந்தேற்றப்படுத்த வேண்டிது.
இவ்விடங்கள் கொ மபுத்தலை நக
ருடனே புணகவண்டியிலுந் இணை
க்கப்பட்டிருக்குமானால் பலருடைய
நாமங்கள் பகிரங்கத்திலே வருமென்
பதற்கும் பலரதிலே முயற்சிப்படு
வார்க் ளென்பதற்குந் சந்தேகமி
ல்லை.

சமீபத்திலே வசிப்பினுஞ் சரிதான்
தூரத்திலே வசிப்பினுஞ்சரிதான். த
க்கவரவரோ அவரைத் தெரிந்து
கொள்ளவேண்டியது. இவைமுதலிய
பல நியாயங்களுமிடத்தேஅப்பாண
த்து சேனாதிராசாவையும், பிரக்கிரா
சியார் குமரரசாயியையும் பிரதிநிதி
க்குத்தக்கவர்களுனத் தெரிந்துஇரு
ருவருந சேனாதிராசாவைவிசேஷ
னெமத் துணரித்தோமெனவறின.

கோடியே நூற்பது இலகூத்துக்கு
அதிகமான செபஅப்போஸ்தவ சபை
யானுக்கா நியமிக்கப்பட்டு
அர்ச். பாப்பானவரால் ஆசீர்வதிக்கப்
பட்ட நவம்பர் மாதத்தின் பொதுக்குத்து
அயர்லாந்துதேசத்தார்.

அவ்வரந்து தேசத்தினுள் கத்தோலி
க்குக் கிறிஸ்தவர்கள் பரம்பரையாய்ச் சத்
தியவேதத்தில் பிரமாணிக்கமுள்ளவர்க
ளாய் நடந்துவருந் கிறிஸ்தவர்கள். வே
தவியசாசம் இந்தத்தேச சனங்களுநுத
த்தில் வெகு ஸ்திரமாய்ப் பதிந்திருக்கின்
றது. இந்தப் பிரமாணிக்கத்தின் நியித்
ம் இவர்கள் அநேக அநேக வருஷங்களா
ய்ப் பட்டா துன்பங்கள் எல்லாம் புதித
அரசாட்சியாகிய இங்கிலிஷ் தரைத்தரைத்
தாரிடம்பட்டு அனுபவித்துவருகிறார்கள்.
இவர்கள் தங்கள் சொந்தத்தேசத்திலே
யே சகமாய்க் கைப்பாட்டு பட்டு உழைத்
து சீவனம் பண்ணுதபடி. வேதவிரோதி
களான அதிகாரிகள் இவர்களுக்குப் பற்பல
விதமான இம்மிசைகள் செய்து நெருக்
கிடை செய்துவருகிறார்கள்.

ஆனால் இப்போது இந்தத் தேசத்தாருக்
கு நலங்காலம் பிறந்ததாகத் தோன்றுகின்
றது. இவர்கள்பேரில் சர்வேசுரன் தயைய
யாயிருந்து இவர்களுக்கு அனுகூலமான
ஏற்பாடுகள் உண்டாகச் சமாதானமுந் ச
ந்தோஷமும் நிலையாய் இவர்கள் நிலை
நின்ற ஆரம்பபடியாக சகலரும் யோகநா
தருடையபரிசுத்த இருதயத்தைப்பார்த்து
வேண்டிக்கொள்ளுவார்களாக. தி.து.ன்.

Death of Sir Samuel Grenier.—
சேர் சாமுவேல் கிறினியரின் தேகவியோ
கம்—ஐப்பசிமீ ௩௭-௭௭ சாயந்தாம் நா
லுமனியோலா என்றெனினுதெற்றலான சேர்
சாமுவேல் கிறினியர் தேகவியோகமாயி
ரென்ற சங்கதியையுறிந்து மிக்மனத்து
யாரடைந்தோம். சேர் சாமுவேலின்மரண
ம் காத்திராப்பிரகாரஞ் சமயவேலின்மரண
து ஒருவாரத்தின்முன்னுதெனான் சற்றே
சகவின்முடையவராய் இருக்கின்றாரென்ப
தையறிந்தோம். யாவராவது அவருடை

யுநோய் கொல்லும்நோயென நினைத்திரு
ந்ததில்லை. ௩௭-௭௭ கால சுவாதக்குத்து
அதிகப்பட்டது. டக்டர் வண்டஸ்முர்தன்
டக்டர் ரெக்ஷுட்டக்டர் டிற்போக்
தம்மாலேகடிய வந்தையெல்லாம்பார்த்து
ம் முடியவில்லை. நாலுமணிபோலக் கால
ஞ்சென்றார்.

சேர் சாமுவேல் கிறினியர் யாழ்ப்பா
ண ஹிந்திக்கோட்டைச் சக்கிரத்தாராயிரு
ந்த கிறினியருடைய பத்திரன். யாழ்ப்
பாணத்திலேபிறந்துவளர்ந்து கல்விக்ரு
உவெல்லிபன் கலாசாலையிலே உபாத்தி
யாயிராயிருந்துவந்தார். பிதா இறந்தபின்
டிக்ஷிடுக்கோட்டைச் சக்கிரத்தாரவேலையை
க்கேட்கவும் டுயிக்குத்துகொடுக்கவும்
முற்றத்தையால் கொளும்புசென்று அபு
க்காத்துக்குப்படித்து அரங்கேறி வாவா
அதிகபிரகாசமுடையவராய்விளங்கிச் சில
சிலகாலத்துக்குச் சுப்பிரிக்கோட்டைசராக
கையியமிக்கப்பட்டுவேலைபார்த்துவந்தார்.
கடைசியிலே கஅருமீனா என்றேணி
ஜெனறலாக நியமிக்கப்பட்டார். இலங்
கையிலே அரசாட்சியாருக்குச்செய்துவந்
த உத்தமணியுய்த்துக்குக் கைமாறாக இ
ராணியிலே நியமிக்கப்பட்டும் கட்டப்பட்
டார். இன்னுமியர் மேலான பதங்களு
க்கு உயர்த்தப்படுவாரெனச் சகலருங்கா
த்திருக்க ஐயையோ! சமூகியிலே மரணக்
கொள்ளுகொண்டது. இவர் யாழ்ப்பாண
ச்சுதேசியாக மதிக்கப்பட்டவந்தார். இவ
ருடைய உயர்ச்சியெல்லாம் யாழ்ப்பாண
த்தாருக்கும் பெருமையைக் கொடுத்துவந்
தது. ஆகையால் இவருடையமரணசங்
கதியானது யாழ்ப்பாணத்தாராகிய நம்மெ
ல்லோருக்கும் அதிமனவிதன சங்கதியா
யிற்று.

லார்ட் ரிப்பன் (Lord Ripon)என்றும்
மகாப்பரியு கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவ
ரானவக.

உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்து ஆத்தமாக்குத்
குக் குறிக்கப்பட்ட இந்த மாதத்தில் இத்
த ஆத்தமாக்கள்மேல் நாம் வைக்கவேண்
டிய பத்தியை நம்மிடத்தில் துண்டி யெ
ழுப்பி ஆசிரமத்தினுள்பின் வரவாற்றை
விடாதுதிக நல்ல சமரசாரம் வேறென்ன
சொல்வோம். இவர் இன்னொரு
நாம் விந்திரமாய்ச் சொல்லவேண்டியதி
ல்லை. இவர் தெனியாஸ்திராசியர்களுக்
க்குப் பிரதிநிதியாய் ஆனவேந்தாம். இ
தைவிட்டுப் போனபின்பிரதிகாசாரியஸ்
தர் என்னும் மேன்கெ உத்தியோகம் அ
டைந்திருப்பதுதான்சகலரும் அறிவீசுக்கொ
ளவர் இந்தஆசிரமக்கு அனுப்பப்ப
டுன்னதே கத்தோலிக்குத் திருச்சபையி
லிசேர்ந்தோருக்குப் பிற்படி. இவருவந்
கு முந்தக்காரணம் உத்தரிக்கிற ஆத்தமாக்
கள் பத்தியல்லாமல் வேறல்ல.

அதெப்படியெனில் புதிதமத்திலுப் பிற
ந்து வளர்ந்த இவர நாளாவந்தியுப் பித்
மேசன் என்னும் பச்சாசபையில் உட்ப
ட்டித் தமது பிறப்பின் மேன்மையைப் ப
ற்றியே அதின் பிரதான தலைவர்களுக்கு
ள் ஒருவராக நியமிக்கப்பட்டார்.
இப்படியிருக்கையில் (Mr. Lynam) இ
வர் என்னும் இவருடைய மருமகன் கி
தேசத்தைப் பார்க்குப்போயிருந்த சம
யத்தில் அனுப்புகையில் அகப்பட்டுச் சி
னையில் அடைபட்டார். பணஞ் செலுத்
திட்டடால் ஒழிய மற்றப்படி அவரைமீ
ட்பது கூடாதகாரியமாயிருந்தது. ஆகை
யால் மீட்புக்கு வேண்டிய பணஞ்சேகரு
வாதி அனுப்புக்கையில் அதுவரைச்சீர்தா
மதப்பட்டோ அல்லது சிலர்சொல்வது
போல சிறையுண்டவர் அவர்களுடைய
கோபத்துக்குள்ளாகும்படியாக என்னசெ
ய்தாரோ திருட்டிகள் அவரை மகா கிஷ்ட
ரத்தோடு கொண்டுபோட்டடார்கள்.

இந்தச்சமாச்சாரம் ரிப்பன் என்னும்
பிரபுக்கும் அவருடைய மனைவிக்கும் தெ
ரியவன்போது எவ்வளவு துக்கத்துப் பி
ரவாபித்தார்களென்று நாவால் சொல்லி
முடியாது. இத்துக்கத்தால் அவர் மன
ஞ்சொர்ந்து ஆறுதலற்ற முகவாட்டமாய்
த்திரிந்தார். பொழுது விழுந்தசமயத்தில்
தம்முன் பெருகுமணக்கல்வந்தைத்தணி
க்கப் பதிதகோலில்த் தேடிப்போவார்.

அவர்போகிறசமயத்தில்அனேகம்முறை
அக்கோலித் தகைகள் இறுக்கசாத்தப்
பட்டு வன்றையுடம்பட்டிருக்கும். ஆகை
யால் அருகிலிருந்த அர்ச். சார்சியார் என்
னும் கத்தோலிக்குத் கோவிலிலேபோய்
வேண்டிக்கொண்டுவந்தார். அதில் அந்
நேரத்தில் உத்தரிக்கிற ஆத்தமாக்களைக் கு
றித்துச் செம்ப் பிராந்தியை முதலிய பு
ன்னிய முயற்சிகளைத்தவருவதுண்டு.
இவர் அனகவன் முடியுடம்பிரமிப்போ
டு காத்திருந்து மரித்தவர்களுக்குச் செய்
யப்படும வேண்டிதென்ற பலாபலிப்ப
ற்றித் தமக்குள்ள சந்தேகத்தை நீவிந்தி
செய்துகொண்டார். இந்தச் சத்தியம்
வேறுபல சத்தியங்களையுமீ "அறிவதற்குக்
காரணமாயிற்று. இதனால்வரவர சத்தி
யவேதத்தின் மாட்சிமையைக்கண்டு உண
ர்ந்து தமது மத்ததை முழுதும் வெறுத்து

விட்டுத் திருச்சபையின் மடியில் சேர்ந்
தார். தி.இ.து.ன்.

பொதுவர்த்தமானம்

Rain—மழை—மழையுல்லலை. தென்
றக்காற்று வீசுகின்றது அதனாலே பயிர்
கள் சேதப்படுகின்றன. இவ்வாறுஇ
ன்னுஞ் சிலநாட்களுக்குக் காற்றுவீசாமா
ல் நெற்பயிர்களைப்பற்றிப் பேசவேண்டிய
தில்லை.

The Bishop of Kandy—கண்டிமேற்
பிராணியாண்டவர்—சென்ற புரட்டாசி
மீ ௩௦-௭௭ கண்டிமேற்றிராணியாரான
பஞ்ஞாணியாண்டவர் ரோமாபுரியைச்
சேர்ந்து சென்ற மீ ௪-௭௭ பரிசுத்தபாப்
பரசரைத் தரிசனசெய்து சம்பாஷித்து
தமக்கும் தம்முடைய ஆளுகைக்குப்பட்
டருமாந் கிறிஸ்தவர்கள் யாவருக்கும்
விசேஷ ஆசீர்வாதம் பெற்றனர். மேற்
பிராணியாண்டவர் யாத்திரையாலே நல்
லதேக சவுக்கியமும் உச்சாகமும் பெற்றி
ருக்கின்றனர்.

The Jaffna railway—யாழ்ப்பாண
றெயில்வே—யாழ்ப்பாண றெயில்வேக்கா
னபாதையெய்ந்து கட்டுவதற்காக அளவு
காரி நாவவர் வந்திருக்கின்றனர். எப்ப
டியோ றெயில்வேயுஞ் சமீபிக்கின்றது.

The Delegate Apostolic—பாப்பர
சரின்ஸ்தாபுதி—இந்தியாவுக்குச்சென்ற
ிருத்த பரிசுத்தபாப்பரசரின் ஸ்தாநுபதியா
னவர் மறுபடி கண்டிவந்து சேர்க்கின்றார்.

Raits—ஊர்காவற்றறை.

வீடெரிதல்—சென்றவாரம் வெள்ளிக்கி
ழமை யிரவு ஒருமணியளவிலுருவிகென் அ
க்கினிக்கிரமாயின. இவ்விடெனில் இந்
குள்ள சிறுவியாபாரிகள் பலவகைச்சர
க்கு புடவை முதலிய பொருட்களை வை
த்து விற்றுவந்தார்கள். வெள்ளிக்கிழமை
இரவு அதில் வைத்துப் பணிகாரஞ்சுட்ட
ஒருவன் நீத்திரை மயக்கத்திலே தான்
சென்றையிறுக்க வைத்தெரித்த மண்
னென்பனம் விளக்கையவியாது இன்
ட்டா வித்திற்கு சம்பவித்தது. மண்ணெ
னெய்த் தகரங்கள் அக்குவைக்கப்
பட்டிருந்தையாலே சனங்கள் திரண்டு
நெருப்பைவிளக் ுயன்றம் மாழவில்
லை. ஆயினுஞ் சிறுதெகையான சாமா
ன்கள் காப்பாற்றுவப்பட்டன. வீடுந் சா
மானுஞ் சேர்ந்து ஏறக்குறைய ௧௫௦௦ ரூ
பாவுக்குச் சேதமாயிருக்கும். இந்நக்கா
ரணம் மண்ணெனையெய்யிறப்பதால்
அதனை வீடுகளில் வைத்துப் பாலிக்கிறவ
ர்கள் வெகு எச்சரிக்கையாயிருக்கக்கட
வார்கள். (கடி.)

Holiday—பெருநாள்—உவேல்ஸ் இ
ளவரசர்நிறந்ததைக் கொண்டாட்டமான
து கார்த்திகை மீ ௧௭-௭௭ இலங்கையி
லே கொண்டாடப்படுமென்று தேசாதிப
தி விளம்பரஞ் செய்திருக்கின்றார்.

Uplands.—அப்பிலான்ஸ்தோட்டம்—
கொளும்பிலுள்ள கத்தோலிக்க கல்லூரி
க்கா அப்பிலான்ஸ் என்னுந்தோட்டம் கா
லஞ்சென்ற அதிமேற்பிராணியாண்டவர்
அவர்களிலே என்னுயிரம்பவனுக்குவா
ந்கப்பட்டிருந்ததென்பதை யாவருமறிவா
ர்கள். அவரானபடியால் அந்தத்தோட்
டத்தை அந்தவிடக்குவாக்கினார். வாங்கி
வட்டனே அரசாட்சியார் கேட தமக்கு
த்தேவையென்றும் அதைத் தமக்குக்கா
டுத்துவிடும்படியுக்கேட்டடார்கள். அது அரசா
ட்சியாருக்கு என்ன பாவனைக்குத்த
வையென்பதை கல்லூரித் கோமயிற்றி
யார் விற்றன் கவாரியாரைத் தலைமை
யாக்கக்கொண்டசென்று தேசாதிபதியைக்
கண்டுக்கேட்டார்கள். தேசாதிபதி தோட்
ட்டத்தேவையென்று சொன்னாரன்றி அத
ன்பாவனை இன்னதென்று சொல்லவில்
லை. இத்தோட்டமானது இலங்கையிலு
ள்ள கத்தோலிக்கருக்கு விசேஷமாகவும்,
மற்றச் சமயத்தவர்கட்குப் பொதுவாகவும்
கட்டப்படுகெல்லுரிக்குத் தேவையெ
ன்று பொதுப்பணக்கொண்டு பொதுநன்
மைக்குவாங்கினோம். இதிலும் விசேஷமா
ன பொதுநன்மை பற்றிய வேலைக்குத்
தேவையென்றுஅரசாட்சியார் கேட்பின்
தையல்லாது கொடுத்துவிடுவோமென்
து கோமயிற்றியார் சொல்லுவார் தேசா
திபதி அதற்குக்காரியத்தை வெளிவிடாத
அதற்காகமென வைத்தகொண்டார். அ
தன்மேலே கொமயிற்றியார் இலங்கை
ந்திரியாருக்கு மன்றாட்டுப் பத்திரம் அனு
ப்பினார்கள். அப்பத்திரத்துக்குச்சார்பாக
ண்டிமேற்பிராணியாண்டவரும், யாழ்ப்பா
ணமேற்பிராணியாண்டவரும்இருக்கிதக்க
ளெழுதினார்கள்.

இதற்கிடையிலே தோட்டத்தைத் தாம்
நீண்டதபடி எடுத்துப்போட்டவேண்டிமென்
து அரசாட்சியார் முயல், மேல்மாகாண ஏ

உ—நல்லதும்பாட்டா நமக்குநல்லொரு
லை தந்துவிட்டார். போய்வாறேன்.

THE
Jaffna Catholic Guardian
NOVEMBER 5TH.

THE POLICE, REGULAR AND
RURAL.

Some few years ago, so great was the cry raised against the Police Force and so urgent was the public appeal made for its reform in view of the alarming prevalence of crime that the then Governor Sir Arthur Gordon had to get down an expert from India in the person of Mr. Giles to institute a searching inquiry into the system of Police administration throughout the Island. Mr. Giles, in the elaborate report embodying his views, recommended a great reduction of the regular Police, to be largely supplemented by a force of paid, undisciplined, rural or village police; and he considered it very desirable that the whole force so formed in the several Provinces should be directed and controlled by the Government Agents. This scheme met with a half-hearted approval at best from Mr. Campbell, then at the head of the Police Department. Most of the Government Agents were however in favour of the scheme and they particularly desired the employment of a large number of paid headmen as rural Police. Mr. Giles' report has been under consideration for nearly five years, and Major Knolleys, the present Inspector-General, has at length formulated a scheme for the re-arrangement of the Police Force, which has been sanctioned by the Governor in Executive Council and has already come into operation. According to the new arrangement, the Government Agents, under instructions from the Governor, have taken charge of the Police in their Provinces and of the property in possession of them. The control as well as the discipline of the Provincial forces is now virtually in the hands of the Government Agents, the Inspector General being allowed only to inspect them from time to time. He is however to be in immediate charge of the force in Colombo, including the Jail and Treasury guards, the Reserves and the Recruits undergoing training. This arrangement is obviously intended to enable the Inspector-General to devote most of his time to the supervision of the large force in Colombo and to raise it to as high a standard of efficiency as possible, seeing that it is in the metropolis that the deep-rooted criminal tendencies of the population have been found to culminate.

The regular police and the rural police in the different Provinces are now for the first time brought together to form one system, the former supplying strength, steadiness and discipline and the latter local knowledge and influence, with a view to the effectual detection, punishment and prevention of crime.

The regular police have hitherto been maintained for duty within certain proclaimed limits; and though, in cases of emergency, they were sent beyond these limits, they exercised no supervision over the country outside, for the peace and good order of which the village Headmen employed by the Government Agents have been responsible. The total area of Ceylon is 25,365 square miles, of which about 205 only have hitherto been under police protection. Government Agents and Judicial Officers had long been complaining that they had had no proper machinery to enable them to deal systematically with serious crime occurring at times with startling frequency in the very large area outside Police limits. It has therefore

been deemed expedient to combine the regular and the rural police and to extend police protection over the whole Island, the Government Agent, assisted by a trained officer, becoming the responsible head of the police in his Province.

Referring to the constitution of the Force, Major Knolleys says:—

"I do not think that the number of the regular police which the Government Agents have estimated for in the Provinces will be sufficient. To prevent crime and secure safety in the rural districts there should be a regular system of patrols by which the various police stations should be connected with each other and with the rural police and the whole country brought as far as possible under police supervision. I do not mean that the police should habitually visit all the small villages in a Province, but the principal high ways, roads, and villages should be known to and visited at intervals by the police."

In each Province there is to be a trained officer styled Superintendent or Assistant Superintendent, who will have the responsibilities of pay, clothing, discipline and other matters connected with the organised force, subject to the control of the Government Agent. There is to be an addition to the number of Superintendents and Assistant Superintendents hitherto employed, raising their annual cost from Rs. 39,969 to Rs. 53,500. The Superintendent at Jaffna, it appears, is to continue, as heretofore, as Deputy Fiscal also. This will enable the Police Department to save a trifle not worth speaking of; but it will stand in the way of the local force being supervised as effectively as it should be. The Government Agent has already too many duties to attend to, and if the Assistant Superintendent of Police is to be in future, as he has been in the past, Deputy Fiscal occupied for the most part of the day at the Kachcherri, the local police force cannot be expected to improve and be really beneficial to those who pay for its maintenance. The Jaffna peninsula is very populous and the whole of it cannot be brought under effective police supervision, without there being one officer at least to devote his whole time to the important task, subject of course to the control of the Government Agent. We therefore think that the duties of Deputy Fiscal and Assistant Superintendent of Police should not be combined.

The cost of the re-arranged force will be Rs. 650,870, including Rs. 50,820 which is the amount allowed for the payment of the village headmen who are to serve as rural police. The regular police comprises, besides the Inspector General and the Government Agents, 4 Superintendents, 6 Assistant Superintendents of whom four are to be newly appointed, 2 Chief Inspectors, 24 Inspectors, 5 Sergeant Majors, 9 European Sergeants, 10 European constables, 186 Native Sergeants, and 1,282 Native Constables. The rural police are to consist, for the present, of 15 headmen for the Western Province, drawing Rs. 2,700 at Rs. 180 per annum, 52 headmen for the Central Province drawing Rs. 16,320 at from Rs. 300 to 360, 22 headmen for the Northern Province drawing Rs. 4,020 at from Rs. 150 to 240, 50 headmen for the Southern Province drawing Rs. 12,600 at from Rs. 240 to 300, 8 headmen for the Eastern Province drawing Rs. 960 at Rs. 120, 62 headmen for the North-Western Province drawing Rs. 9,180 at from Rs. 150 to 180 and 14 headmen for the Province of Uva drawing Rs. 5,040 at Rs. 360. Neither in the North Central nor in the Sabaragamuwa Province has any provision been made for the payment of rural police. The sums allotted and the salaries fixed vary so considerably as to make it apparent that in this matter the Inspector General has simply followed or reduced the requisition made by

the Government Agents.

The Police limits of large towns such as Colombo, Kandy, Galle and Jaffna are to be retained for the purpose of assessment and Major Knolleys has recommended that the areas within these limits should pay two-thirds of the cost of maintaining the police within them and that elsewhere the limits should be abolished, reserving the right to define limits for assessment where the riotous conduct of the inhabitants or the prevalence of crime makes it necessary to station extra police. As regards Jaffna, Mr. Twynam is rightly of opinion that two-thirds of the cost of the police cannot be levied within the Jaffna police limits, nor can these limits be extended. As regards the apportionment of Rs. 4,020 for the rural police for the Northern Province, he thinks it to be quite insufficient. His estimate was Rs. 18,360 for 22 chief headmen and 235 police-Vidanes. Provision has been made only for 22 headmen. Five policemen including one sergeant are to be sent to Vavuniya, from the Jaffna division of the police the strength of which is to be reduced by that number.

BIGOTED JOURNALISM.

The Editor of the *Independent* in his issue of the 31st Ultimo comments on an article from the *Wesleyan Church Record*, which he quoted *in extenso* in his previous issue. He tells his readers that the article in question is likely to create a desponding impression of the progress of Christianity in Ceylon and then proceeds to suggest sources of consolation of which he characteristically omits the most important. In the absence of any real progress made by Protestantism in Ceylon, the Protestant Editor of the *Independent* indicates a certain mysterious, indefinable and intangible good conferred generally on the inhabitants of the Island by the preaching of those mutilated forms of Christianity professed by Wesleyans and other sectarians. The Editor of the *Times*, though a Protestant, did not shuffle in this fashion when treating the subject in his paper, on the publication of the Census, but was so honest and outspoken as to merit—much to his credit—unfriendly criticism from some of his co-religionists who had not the moral courage to face the whole truth. Why could not the Editor of the *Independent* learn from his contemporary and tell the whole truth by speaking of the progress of Catholicity or true Christianity has made? This would have been a source of consolation at least to the educated portion of the few Protestants in Ceylon.

In spite of his wonderful meanderings in search of mysterious sources of consolation, the Wesleyan view he comments on is fairly correct so far as they and other Protestants are concerned. Protestant Christianity or "Common Christianity" as Protestants love to call it, has made little or no progress in the Island, the total number of native Protestants being found to be only about 39,000 according to Mr. Lee's Census Report; but even from this number a large deduction has to be made. Rice converts and the Buddhist and Sivaite children who conform externally to a sort of Christianity in Protestant Missionary schools should not be reckoned real Christians.

UPLANDS

From our Catholic contemporary, the *Messenger*, we learn that on the 22nd. August last, the Revd. Father Lytton, as Chairman of the Colombo College Building Committee, addressed a letter to the Colonial Secretary, acknowledging His Excellency the Governor's reply to the Deputation that waited on him on the 15th of that month and requesting that his Excellency might be informed that, as his reply could not be regarded as either satisfactory or final, the Committee had resolved to lay the matter before the Secretary of State for the Colonies. The local Government, instead of abstaining from legal proceedings, pending the appeal to the Home Government, took immediate steps to acquire "Uplands" under the provisions of the Land Acquisition Ordinance of 1861. Father Lytton thereupon addressed another letter to the Colonial Secretary, asking him to defer taking any action, pending the result of the appeal to the Home Government, especially as the Catholics at large were prepared to abide by that result,

whatever it might, be. The Colonial Secretary replied by saying that the Government had no choice but to continue the proceedings they had been compelled to take and that the wish of the Government to avoid resorting to Court had been frustrated by the attitude of the tholate Archbishop, because forsooth he had informed the Government, through his Vicar General in July last, that he did not feel himself at liberty to enter into any negotiations for the private sale of a property which had been purchased for the benefit of the whole Catholic community by means of public subscriptions raised among them.

Persuant to notification in the *Gazette*, Messrs Perera and Cadramen instructed by the Very Revd. Father Collin, attended the Colombo Kachcherri as his Agents on the 18th. Ult. The Government Agent on behalf of the Government made an offer of £8,800 or Rs. 140,000 for Uplands. Fr. Collin's Proctors said that they were not authorised to discuss the price of the land and asked a month's time for consideration. The Government Agent gave only one week and on the 25th. October the Proctors again attended the Kachcherri and declared that the Catholic Mission valued the property at Rs. 200,000, but that even this sum could not be accepted without protest, pending the appeal to the Home Government. Mr. Dawson, the G. A. objected to the price as excessive, but promised that he would ask the Government to act liberally towards the Catholic Mission. At a subsequent interview with the Proctors, the Government Agent offered Rs. 180,000 as the final price; but this offer was also refused. The compensation demanded by the Catholic Mission is very fair, seeing that the property fetched £23,000 more than twenty years ago.

The Memorial to the Secretary of State was sent in triplicate on the 19th. October to His Excellency the Governor, begging him to forward it to the Secretary of State for the Colonies. Another Memorial has also been forwarded to the Secretary of State by the Bishops of Jaffna and Kandy and the Very Rev. the Administrator of the Archdiocese, in support of the College Memorial.

The Government Agent of the Western Province has informed the Proctors representing the Administrator of the Archdiocese that he has special instructions from Government to "press the matter." Prior to the purchase of Uplands by the Catholics, it had been in the market for about 8 years; but the Government never thought of pressing the matter of its acquisition. It is only after its passing into Catholic hands, that some very urgent and mysterious reason impels the Government to wrest it from them, by laying violent hands, as it were, upon them and by refusing to allow them a reasonable time for an appeal to a higher authority. In the face of the persistent refusal to make a definite declaration of the purpose for which Uplands is wanted, the Government should in justice to the Catholic body, defer taking any action, pending the result of their appeal. The local Government, we make bold to say, is no more justified in its present hasty, and high-handed action than the judge of a lower Court in enforcing and carrying out his sentence forthwith, when that very sentence is made the subject of an appeal to a higher Court.

Escape of a prisoner. A man arrested on a charge of murder and confined to the Jaffna jail was sent to Point Pedro a few days ago, escorted by but one Peon. On the way the man effected his escape. The story told by the Peon is that two men seized him near the 11th mile post and thus enabled the prisoner to release himself and take to his heels. This may or may not be true; but it is objectionable to allow a prisoner charged with so serious a crime as murder to be escorted by a single Peon for a distance of 21 miles; and the escape in the present instance is due on the face of it to the want of sufficient precaution.

The two men referred to above, have been arrested by the Police. The suspected murderer is still at large.

A Chance for Sportsmen. The *Gazette* notifies that a reward of Rs 50 will be given for the destruction of a rogue elephant which has killed a man and which is found to frequent the Central Road between Karupadamaripo and Muthalakyulam. The reward will be paid by the Government Agent, Jaffna, on proof being furnished to him of the destruction of the animal.

The conversion to the Catholic Faith is announced of Lord Donington of Donington Park, Leicestershire. His Lordship was so staunch a Protestant that when a few years ago his eldest son, the Earl of Loudoun married a Roman Catholic lady, he threatened to disinherit him.

Printed and published for the Proprietor by C. Andrew at St. Joseph's Catholic Press, Catholic Mission Premises, Jaffna.